

Căsătorie cu sistemul militar

De ce ar fi diferită căsnicia unei persoane, care alege să-și împartă viața cu un militar de a oricărei alteia? Pentru că o soție de militar – vorbim doar despre soții, pentru că femeile căsătorite cu bărbați-militar reprezintă peste 90% din numărul persoanelor căsătorite cu militari – are o existență diferită și ceva mai complicată decât cea a unei alte persoane angajate într-un contract marital cu un civil.

Să luăm, spre exemplu, cazul militarilor din armata americană, valabil, de altfel, pentru majoritatea militarilor indiferent de țara din care fac parte. Aceștia, ca urmare a misiunilor pe care le au de îndeplinit, în țară sau peste hotare, își schimbă garnizoana foarte des. Implicit, nevestele lor sunt nevoite să-i urmeze în toate locurile unde sunt repartizați și, din acest motiv, pot apărea diverse probleme, mai mult sau mai puțin ușor de rezolvat.

Prima dintre ele o reprezintă găsirea unui loc de muncă. Dacă unitatea militară este aproape de un oraș mare sau într-o zonă dezvoltată din punct de vedere economic, atunci situația este clară: totul depinde de calificările persoanei interesate în găsirea unei slujbe și de numărul de posturi libere pe piața forței de muncă din acea zonă.

Dacă însă unitatea este undeva la cercul polar sau în plin deșert Nevada, atunci posibilitățile consoartei militarului de a se angaja este redusă la minim. Și dificultățile create de o asemenea situație nu sunt legate neapărat de lipsa banilor, pentru că drepturile de care beneficiază militarii americani sunt destul de multe și de consistente din punct de vedere financiar: locuință asigurată de către armată, ajutoare financiare pentru copii, servicii medicale gratuite, asistență în cazul unor probleme provocate de abuzurile de alcool sau droguri pe banii statului, abonamente gratuite la săli de gimnastică sau piscine și multe altele. Problema este dată de lipsa unor activități de recreere și petrecere a timpului liber rămas după rezolvarea treburilor casnice, care poate să afecteze capacitățile de relaționare și socializare ale persoanei. Mai mult decât atât, chiar dacă, în principiu, și-ar putea găsi un serviciu, soția militarului – ca urmare a

perioadelor lungi de absență ale soțului, datorate misiunilor care îi sunt încredințate – este nevoită, adesea, să renunțe la ideea de a se angaja undeva pentru a se putea ocupa de creșterea și educarea corespunzătoare a copiilor.

O problemă importantă luată în discuție din ce în ce mai mult, în ultima perioadă, de asociații ale nevestelor de militari din SUA și chiar de către Departamentul Apărării american, este ridicarea tuturor drepturilor și beneficiilor pe care le au soții sau soțiile militarilor în cazul unui divorț. După ani de căsnicie, o soție de militar se poate trezi că nu mai are din ce să-și asigure un trai decent și că, totodată, din cauza faptului că nu a lucrat de foarte mult timp sau chiar niciodată, nu-și mai poate găsi un loc pe piața forței de muncă.

Dincolo de aceste neajunsuri, consoartele militarilor sunt îngrijorate, într-o mare măsură, de faptul că nici măcar nu au dreptul să vorbească despre necazurile lor pentru că orice comentariu poate fi considerat de instituția militară și de către soții lor drept defetism. După cum declara o soție de militar, militar la rândul ei, citată de Karen Houppert: „este ironic să aparăm toate libertățile care nouă ni se refuză pentru că facem parte din armată“.

**Rubrică realizată
de BOGDAN OPROIU**

